

Diary of Leonardo Da Vinci

Nhật ký thương yêu,

Mình đang được học nghề tại một xưởng vẽ của Andrea del Verocchio. Giờ đây, ở tuổi 14, mình tràn ngập cảm xúc vui buồn lẫn lộn. Mình vui vì được học nghề với một nghệ sĩ tài ba như vậy, hiện giờ ông ấy là họa sĩ và nhà điêu khắc hàng đầu ở Florence. Nhưng mình buồn vì phải rời xa gia đình và bạn bè, những người thật có ý nghĩa đối với mình, thật khó khăn khi nghĩ rằng mình sẽ không gặp họ trong một thời gian. Florence khác xa Vinci. Ở đây có rất nhiều người, mình chưa bao giờ tưởng tượng trên thế giới lại có nhiều người đến như vậy. Hi vọng mình sẽ được giới thiệu nhiều hoạt động. Có thể mình sẽ có thể vẽ một bức họa trang trí sau nhà thờ, hay làm một bức phù điêu. Mình hi vọng mình sẽ thực hiện được việc đó thật tốt.

Mùa thu
1466

Nhật ký thương yêu,

Thời gian này, mình đang phục vụ cho ngài Ludovico Sforza, bá tước của Milan. Ngài nói rằng mình sẽ phục vụ như một kiến trúc sư và cả nhà thiết kế. Mình hi vọng điều đó sẽ được thực hiện tốt với ngài bá tước. Ngài có vẻ như là một quý ông tốt bụng, nhưng mình vẫn còn chưa chắc lắm. Ngài hi vọng sẽ sử dụng kỹ năng của mình phục vụ cho lợi ích của ngài. Mình tin rằng nhiệm vụ này sẽ tiến triển và kiểm tra được kỹ năng thiết kế của mình. Có lẽ những sáng kiến của mình đều tốt nhưng mình muốn làm cho chúng tốt hơn nữa. Những sáng kiến của mình sẽ phải làm hài lòng ngài bá tước nhưng mình không thật sự chắc chắn.

1482

Nhật ký thương yêu,

Người đàn ông Vitruvia, bức họa khám phá của mình vừa mới hoàn thành ngày hôm nay. Vitrusvius là người đàn ông ở trong một vòng tròn và hình vuông trong bức họa. Mình chọn vẽ ông ấy trong một vòng tròn bởi vì tất cả các chi trong cơ thể người đều bằng nhau từ khoảng cách trung tâm của cơ thể khi được căng ra. Nhưng khi ông ấy đứng dang chân, đầu, chân và tay tạo thành một khối hộp. Nó tạo nên sự cân xứng về cơ thể người Hy Lạp cổ. Cũng như hầu hết các bức họa hay bức phác họa, nguyên tác của bức họa này được viết trên gương. Cách này sẽ cho người khác khó có thể hiểu được bức họa. Do đó không ai có thể đánh cắp lý thuyết của mình được. Khi mình ở Milan, các nhà khoa học đố kị khác cố đánh cắp các bức họa quân đội của mình. Phân tích thân thể là những gì mình phát họa. Sự khám phá của mình, bức họa này, thực sự là bước đột phá thật sự đối với mình. Mình nghĩ điều này sẽ giúp cho kiến thức về loài người, cũng như việc học của mình nữa.

1492

Nhật ký thương yêu,

Hôm nay, bức họa Nàng Mona Lisa vừa mới được treo lên tường phòng trưng bày. Mình biết rằng ngày này sẽ đến. Mình đã làm việc vất vả lâu rồi. Cảm xúc của mình là những gì mình không thể kìm nén được nữa. Xưởng Florence của mình là nơi tuyệt vời để làm việc. Tuyệt vời bởi mình có thể sử dụng màu vẽ giàu màu sắc hơn và đắt tiền hơn. Căn phòng có độ sáng tốt hơn rất nhiều, vì vậy mình có thể tạo màu tốt hơn. Cùng với điều đó, mình có thể thay đổi độ sáng từ sáng đến tối. Mình thật tự hào. Mình không nghĩ rằng nguồn cảm hứng của mình thực hiện tốt vậy. Bức chân dung tự họa của mình thật sự là một thành công. Mình đã làm được rồi. Mình vẫn không thể tin được. Mình có thể vẽ cảnh ấy ngay bây giờ, bức họa Nàng Mona Lisa ở trên tường, mọi người đang tụ tập xung quanh nó, và ngưỡng mộ tác phẩm của mình. Mình nghĩ kĩ thuật mới của mình, theo trường phái hiện thực, đã giúp cho bức họa trông chân thực hơn mà không bị quá tẻ nhạt và mang tính biếm họa. Giờ đây, mình đã không còn phục vụ cho ngài bá tước nữa, mình có thể làm bất cứ điều gì. Mình nghĩ bức họa Nàng Mona Lisa là tác phẩm tốt nhất của mình cho đến bây giờ.

1503

Nhật ký thương yêu,

Hôm nay, cha đã ra đi. Nguyên nhân cái chết của cha vẫn chưa được biết. Cha được 77 tuổi rồi. Thật khó khăn khi nghĩ rằng sau chừng ấy năm, cha đã thật sự ra đi. Đau lắm. Ước gì mình có thể ở bên cha. Mình biết rằng cuộc sống vẫn diễn ra nhưng chuyện này thật khó khăn để vượt qua. Hi vọng giờ đây cha đang ở một nơi tốt đẹp hơn. Hãy để cha yên nghỉ an lành.

*9 tháng 7
1504*